ABDULLAH MAKDİSÎ

Fıkıh ve hadîs âlimlerinden. İsmi, Seyfeddîn Abdullah bin Ömer bin Ebî Bekr el-Makdisî el-Hanbelî olup, künyesi Ebü'l-Kâsım'dır. Şam'ın Kasiyun beldesinde, 559 (m. 1164)'de doğdu. Bağdad'da ilim tahsil etti. Ferâiz, hılâf ve münâzara ilimlerinde çok mahir oldu. Ebi'l-Bekâ'dan nahiv okudu. Ebû Ali'nin "Efsâh" kitabını ezberledi. Aruz ilmini öğrendi ve bu konuda kitap yazdı. 586 (m. 1190)'da vefât etti.

El-Behâ Abdurrahmân diyor ki:

"Abdullah bin Ömer çok zekî idi. Onun zekâsına Bağdadlılar hayret ederlerdi. Hocasından gördüğü dersi bir veya iki defada ezberlerdi; Ben ise ezberliyene kadar çok uğraşırdım. O hılâf ilminde çok tanındı. Haramlardan sakınan, şüpheli korkusuyla mübahların çoğunu terkeden vera' sahibi bir kimse idi.

Muvaffaküddîn'e, Abdullah Makdisî hakkında soruldu. Onlara cevâb olarak dedi ki: "Abdullah, küçükken Bağdad'a gitti. Orada pekçok âlimden ilim tahsil etti. Fıkıh öğrenip, iyi bir fakîh oldu. Çok güzel konuşur, güzel yazı yazardı. Ebü'l-Vefâ (radıyallahü anh) hakkında kitap yazdı. Sonra Şam'a gelip, bizimle gazâ'ya çıktı. Sonra Harran'a gitti. Orada, Şevval ayında, çok genç yaşda vefât etti.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Tabakât-ı Hanâbile (Zeyli) cild-1, sh. 371

2) Mu'cem-ül-müellifîn cild-6 sh. 94

3) Şezerât-üz-zeheb cild-4, sh. 285